

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

258.

Vienkopa – sadraudzība iestājoties vispirms izvirza noteikumu pildīt divus apzinātus lēmumus – strādāt bezrobežīgi un uzņemties uzdevumus neizvairoties. Gribas spēka trūkumu iespējams novērst ar divpakāpenīgās organizācijas palīdzību. Bezrobežīga darba sekas ir apziņas paplašināšanās. Bet daudzi labi cilvēki, nerimstoši darba un pārmērīgu uzdevumu iebiedēti, par sekām nesapņo. Lai gan pamatā vienkopas ideju tie uztvēruši. Būtu kaitīgi iesaistīt šos vēl vājos cilvēkus vienkopā, bet lai tos neapslāpētu, nedrīkst tos arī atstumt. Šim nolūkam vajadzīga otra organizācija – vienkopas draugi. Tur, nemainot savu parasto dzīves veidu, meklētāji var padziļināt vienkopas apjēgšanu. Tāda divpakāpīga organizācija pieļauj ielikt darbā vairāk sirsnības. Ja pieļautu formālu uzņemšanu vienkopā, nāktos periodiski izslēgt nederīgos. Citiem vārdiem – tad vienkopa vispār nepastāvētu. Tā vienkārši izvērstos iestādē zem viltotas izkārtnes, pret kuru varizeju sinedrions būtu augsti tikumīgs iestādījums.

Vienkopas draugi ir rezervuārs, kas ļauj nebaidīties par Mācības pamatu nodevību. Vienkopas draugi neslēpj vājības un tādējādi ir iespējams tos sekmīgi atbalstīt. Patiešām, jāsaka – draugi, jo Rietumos šis apzīmējums saprotamāks. Mēs savā starpā tos dēvējam par zināmas pakāpes mācekļiem, bet Rietumi vāji izprot Mūsu mācekļības jēdzienu. Tālab paturēsim vieglāk saprotamu apzīmējumu.

Aplami, ka Rietumi nav ietvēruši Mūsu vienkāršos nolikumus, ko apstiprinājusi ilga pieredze.

Mūsu Vienkopas ir senas! Kādēļ labākie ļaudis izpratuši vienkopu un nav izvirzījuši nevienas citas formas? Pēc vienkopas – uz tālajām pasaulēm!

259.

Vienkopas uzdevumu pieņemšanai ir dažas pazīmes. Aplūkosim sirsnību un žēlošanu. Sirsnība nav nekas cits kā īsākais ceļš. Velti sentimentāli cilvēki sirsnīgumu ietērpj romantiskās skrandās. Sirsnīgums ir reāls jēdziens un neuzvarami skaidrs. Ne izplūdušas labsirdības labad rādām piemērus, kā sirsnīgums līdzinās pareizi tēmētām šķēpa cirtienam. Katras šaubas mazina cirtiena spēku. Tālab Mums taisnīgums – īsākais sasniegumu ceļš.

Cita lieta ir žēlums. Žēlums ir peļķe, kurā paslīd arī stingra kāja. Žēlotājs noslīd žēlojamā līmenī. Žēlotāja spēks pazūd žēlojamā pakrēslī – un sekas visbēdīgākās.

Nevajag sajaukt žēlumu ar līdzcietību. Līdzcietībā nekas nepazūd, bet pieaug darbības kristāli. Līdzcietība neraud, bet palīdz.

Aplūkosim apvainošānu un redzamību. Apvainošāna ir praktiska apvainotam. Apvainošāna ir vai nu pelnīta – un tad svešs formulējums ir pamācošs, jo vienmēr atšķiras no mūsu izpratnes – vai, vēl biežāk apvainojums ir nepelnīts, un tad iespējams mierīgi novērot kā jūsu rīcību ir sagrozījis tumsonības niknums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

Redzamību nevajag izprast kā uzbāzību, bet attiecībā uz kādību būt neredzamam. Tautu sapnis par burvju cepuri var piepildīties dzīvē bez burvībām. Var novērst uzmanību no sevis, bet tas ir daudz grūtāk, nekā to pievērst. Tālab vajag izprast novērotāju impulsu. Izpildot uzdevumus ir svarīgi prast būt neredzamam.

Aplūkosim kopību un tiekšanos. Kopībā jā saglabā jadzība pēc sevis. Neprasiet padomus, bet atļaujiet tos izteikt. Tiekšanos nepārvērtiet par pakaļdziņšanos, citādi jums skries pakaļ slaisti un sardze. Tad nu ziniet, kāda ir uzdevumu nasta!

Par bailēm un nodevību runāju jau sen.

260.

Vienkopas uzbūve mīl spraigumu. Var novērot, kā spraigums veicina dažādas izpausmes. Pat vienkāršs ķermeņa spriegums sekmē elementāras parādības. Ne vien nervu centru noslogojums, bet arī muskuļu savilkšanās rada pastiprinātu jūtu emanāciju. Ne mierīgā, ērtā sēdēšana, bet darbā notirpušie locekļi dod enerģijas piesātinājumu. Bet, protams, ķermeņa spriegums ir tikai viselementārākais izpausmēs, nepieciešams smadzeņu centru spriegums. Vislabākais spraigums ir nemitīga modrība.

Minēsim ainu no Mūsu Vienkopas dzīves. Mūsu līdzekļi sasprindzēti Vispārības Labumam. Ikviens strādā pilnīgā gatavībā. Lūk, Mūsu bezvārdu satiksme atnesa steidzamu ziņu – nepieciešama personīga iedarbība. Izvēlēta Padome nozīmē izpildītāju. Dažreiz izpildītājs zina visu uzdevuma norisi, dažreiz tam tiek uzdots tikai starpposmu darbība. Bieži laika un vienīgi tik daudz, lai izraudzītos attiecīgu tērpu un bieži iesākta grāmata jāatdod grāmatu glabātavā neizlasīta. Bieži uzdevuma ilgums nenoteikts. Bieži uzdevuma sekas nepārredzamas. Kas gan liek izvēlētajam līksmi atrauties? Kas viņam palīdz steigties pa ledus blāķiem? Kāda pavēle spēj izsaukt pastiprinātu darbību? Gatavības gaviles aug neierastā noderīguma.

Kad ieteicu attīstīt spraigumu un modrību, tad ne smaguma dēļ. Manu padomu rezultāts ir līksme. Taču tie, kas bīstas spraiguma pilna darba – bīstas formas un enerģijas likumu. Lai tie bezveidībā pievienojas irstošiem Mēnešiem. Lai viņu sairšana papildina to, kam jātop pamatā pārstrādātam.

Protiet paredzēt līksmi.

261.

Jaunrade ir evolūcijas pamats. Ar ko tad var nostiprināt jaunradi? Tikai ar drosmi. Prieks ir sevišķa gudrība. Drosme – sevišķa tehnika. Drosmes padziļināšanās rodas no jaunrades elementu apzināšanās. Protams, vadošā pacietība un drosme ir divi darbinieka spārni.

Mēs vāji izprotam sentimentālo vārdu iedvesme. Kad strādā apziņa, nav nozīmes ciemoties pie iedvesmes. It kā pagraba iemītņieks pie labdara pēc dāvanas! Tad dienas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.daļa: Dārgumu Krātuves Sardzē.

5.nodaļa: Vienkopa.

atkal dalīsies darbdienās un svētkos. Tad atkal varēs svinēt dzimšanas dienas. Mūsu Vienkopā ir nebeidzami darba svētki, kur spirtums ir liksmes vīns.

Nedrīkst mierināt sevi ar iedvesmi, vajag noturēt apziņu radošās pacietības pakāpē un dziedāt līdzīgi putniem, kuriem dziesma ir viņu būtības izpausme. Bet vajag izdzīt dziesmas biedēkļus, jo dziesmas pakāpe ir darba kādības pakāpe. Vajag iet droši, kā teikts senā salīdzinājumā – kā bultas lidojums!

Vai neliksies savādi, ka tik bieži runāju par pacietību, šķēršļiem, možumu, par nebeidzamu cīņu? Patiesi, dažādos laikos un no dažādām pusēm kaļu bezbailības bruņas. Iegaumējiet, šo rūdījumu nav iespējams veikt vienā stundā. Šķēps norūdās dažādās temperatūrās; pat Buda nenoliedza, ka vislaimīgākajā stundā vajag atcerēties nelaimi, neapēnojot prieku.

Bet norūdīts prieks nepazīst biedus. Prieks ir sevišķa gudrība.